

## MOCIÓ “Per a garantir la financiació i el sistema públic de pensions”

*En Josep Candela i Muñoz, Portaveu del Grup Municipal de L'Esquerra i José Manuel Penalva Casanova, Portaaveu del Grup Municipal de Compromís per Crevillent en l'Ajuntament de Crevillent a l'Empar de les atribucions que li confereix la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i el Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, eleva al Ple de la Corporació per al seu debat i, si escau, aprovació la següent:*

Les pensions del sistema de la Seguretat Social, responen al dret adquirit pels treballadors com a cotitzadors fins que arriba l'hora de la jubilació, invalidesa o una altra contingència, i constitueixen un dret adquirit i consolidat, per tant no han d'estar subjectes a fluctuacions conjunturals en funció dels ingressos dels fons de la Seguretat Social. La separació de les fonts de finançament solament han d'entendre's com una eina per a la millor previsió i gestió dels recursos, mai com un element d'exoneració de la responsabilitat de l'estat i menys encara com un element per a justificar als qui interessadament sostenen, que el sistema públic de pensions faria fallida perquè hi ha menys treballadors i més pensionistes, i proposen el seu gran negoci com a solució, els plans de pensions privats. Els plans de pensions privats han de quedar fora del públic, i per tant, aliens a incentius i beneficis fiscals i exempcions de cotització a la Seguretat Social. El poder financer, i els qui defensen com a solució aquests plans privats, són els primers interessats a desprestigiar i enfonsar el sistema públic de pensions, per açò, actuant com “Lobbys”, despleguen la seua influència sobre el poder polític amb la finalitat de que legisle per a precaritzar i reduir les pensions públiques. Les cotitzacions socials constitueixen la font primordial, que no exclusiva, d'ingressos per al sistema, però s'han d'incorporar sense demora nous conceptes a fi de millorar les cotitzacions, i enfortir la recaptació contributiva, incrementant la base mínima de cotització com a conseqüència de l'augment gradual del SMI (salari mínim interprofessional) fins al 60% de la mitjana salarial, i eliminar els límits de cotització, equiparació de les bases mínimes de cotització del règim d'autònoms, i el règim general. Les pensions mínimes han de ser dignes aconseguint l'objectiu que siguen igual al Salari Mínim Interprofessional (SMI) a cada moment, hi ha diners per a açò. Espanya dedica al capítol de pensions de jubilació un percentatge del PIB molt inferior als països del nostre entorn, per tant és un problema de distribució de la riquesa. La Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, va introduir la no cobertura de totes les llacunes de cotització i el límit dels complements a mínims que generen pensions per sota de les mínimes conegudes fins ara, aprofundint així en la bretxa de gènere, ja que són precisament les dones la de major intermitència en la seua vida laboral, menys anys cotitzats, menors salaris, quanties de cotització a temps parcial, etc. Ja tenim exemples de persones en aquesta nova situació amb pensions del sistema contributiu per sota de la pensió mínima, que de no corregir-se s'aniran multiplicant exponencialment. La nova fórmula del càlcul de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revaloració del Sistema de Pensions de la Seguretat Social, aprovada pel Govern de Mariano Rajoy suposarà una retallada sense precedents, a més d'una fórmula de revaloració congelant, així com la pretensió de compatibilitzar treball i pensió de jubilació, que suposa obrir una bretxa per a precaritzar encara més el treball, enfrontant a generacions a la cerca d'ocupacions brossa. També cal revisar l'anterior reforma de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, que situa la jubilació als 67 anys, perquè lleva dos anys de vida i pensió als treballadors i sobretot perquè és inconcebible en un context d'atur estructural vergonyós sobretot entre els joves. A Crevillent, en aquests moments ens trobem amb una població major de 65 anys de 5.400 persones, i en un amb una piràmide d'edats que suposarà en els pròxims 5 anys la incorporació d'1.500 homes i dones més a ser pensionistes, d'altra banda les dades d'ocupació en el nostre municipi tampoc són gens prometedors, ja que segons dades oficials

recents, a Crevillent tenim un nombre d'aturats inscrits en les oficines d'ocupació de més de 3.400, que suposen entorn del 40% respecte de la població afiliada a la Seguretat Social, i dels quals més de 2.000, entorn del 60%, no perceben cap tipus de prestació. La Plataforma per a la Defensa de les Pensions Públiques de Crevillent considera que l'exposat, i aquestes dades, posen en relleu la importància i la necessitat de revertir la situació quant a garantir pensions dignes i que no perden poder adquisitiu per un sistema de revisió injust respecte a l'IPC, ja que, a dia d'avui, és una realitat que els pensionistes s'han convertit en els suports fonamentals de l'economia de moltes famílies crevillentines.

**Per estos motius, proposem al plenari de Crevillent els següents ACORDS:**

- 1. Millorar les pensions mínimes aconseguint l'objectiu de que la pensió mínima siga igual al Salari Mínim Interprofesional.**
- 2. Garantir la revisió automàtica anual de les pensions igual a l'IPC.**
- 3. Eliminació del factor de sostenibilitat en la fórmula de càlcul i revisió de les pensions.**
- 4. Destinar en els Pressupostos Generals els ingressos procedents de la imposició general, en la quantia necessària a cada moment per a garantir la sostenibilitat del sistema de pensions públiques.**
- 5. Donar trasllat d'aquest acord a la Presidència del Govern d'Espanya i a tots els Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats.»**

*Crevillent, 22 de maig de 2018*

**Vots A FAVOR → 19 (PSOE - COMPROMÍS - L'ESQUERRA – PP – NO ADSCRITA)**

**ABSTENCIONS → 2 (C's)**